

عنوان مقاله:

مسائل بهداشت محیط در زلزله سال 1391 استان آذربایجان شرقی: کمبودها و راهکارها

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد مسافری - دانشیار رشته مهندسی بهداشت محیط و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

حامد جهانی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی تبریز

رقیه یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مجتبی پوراکبر - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی تبریز

خلاصه مقاله:

مقدمه و اهمیت موضوع: زلزله از جمله بلایای طبیعی است که طی سالیان متمادی خسارات جانی و مالی جبران ناپذیری در کشور بر جای گذاشته است. زلزله آذربایجان شرقی در تاریخ 21 مرداد 1391 به قدرت 3/6 و 4/6 ریشتر در ساعات 16:53 و 17:04 شهرهای ورزقان، اهر و هریس را تحت تاثیر قرار داد و با 306 کشته و بیش از 800 میلیارد تومان هزینه موجب وارد آمدن خسارات جبران ناپذیری به این بخش از منطقه آذربایجان شرقی در ایران گردید. تحقیق حاضر با هدف بررسی و تحلیل اقدامات بهداشت محیط و مشکلات مرتبط در طی ایام بعد از زلزله انجام گردید. مواد و روشها: مطالعه از نوع مشاهده ای- تحلیلی می باشد. به منظور بررسی اقدامات بهداشت محیط و مشکلات مربوطه در طی روزهای پس از زلزله ضمن حضور در مناطق زلزله زده نسبت به مشاهده و جمع آوری و ثبت اطلاعات مورد نیاز اقدام گردید. همچنین از طریق مصاحبه با تنی چند از کارشناسان بهداشت محیط استان، مسائل و مشکلات بهداشت محیطی جمع آوری و جمع بندی شد. سایر اطلاعات مورد نیاز در خصوص زلزله از وب سایت ژئوفیزیک دانشگاه تهران تهیه گردید. نتایج و بحث: از جمله ویژگی های بارز زلزله ی اخیر نحوه ی کمک رسانی توسط مردم نوع دوست بود، به گونه ای که کمک های خود را بدون واسطه ی دولتی و با حضور در مناطق زلزله زده ارائه نمودند که قاعدتا دارای مزایا و معایبی بود. از کاستی های بهداشت محیطی عدم وجود متولی مشخص جهت نصب توالنت های بهداشتی بود به گونه ای که این موضوع تا یک هفته بعد از زلزله به عنوان مشکل بارزی در مناطق زلزله زده جلوه می نمود. مشکلات مربوط به توزیع چادر، جمع آوری پسماندها، توزیع بیش از حد آب معدنی و نگهداری نامناسب آنها و انباشت آوارهای برداشت شده در مسیر زهکشهای طبیعی از دیگر مشکلات قابل مشاهده بود. حضور روستائیان غیر دائمی در ایام بعد از زلزله نیز باعث ایجاد فشار در زمینه کمک رسانی گردیده بود. نتیجه گیری: لزوم برنامه ریزی مدون جهت ارائه خدمات بهداشت محیط پس از وقوع زلزله و بازنگری فرآیندهای موجود احساس می شود. هماهنگی در خصوص دفع فضولات انسانی به صورت بهسازی شده ضروری است. لازم است نحوه ی کمک رسانی مردم در شیوه ی جدید از نظر اجتماعی آسیب شناسی شود.

کلمات کلیدی:

بهداشت محیط، زلزله، آذربایجان شرقی، فاضلاب، پسماند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/237598>

